

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2022/2548**af 13. december 2022****om en koordineret tilgang til rejser til Unionen under covid-19-pandemien og om erstatning af Rådets henstilling (EU) 2020/912**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e), og artikel 292, første og andet punktum,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 30. juni 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ⁽¹⁾.
- (2) Siden da har den stigende tilslutning til vaccination på verdensplan med vacciner, der yder en høj grad af beskyttelse mod alvorlige sygdomstilfælde og dødsfald samt mod omikron BA.4- og BA.5-stammer, der på globalt plan har været dominerende siden juli 2022 og ser ud til at forårsage mindre alvorlige følger end de tidligere delta-varianter, betydet, at den epidemiologiske situation er blevet væsentligt bedre.
- (3) I lyset af den aktuelle og forventede epidemiologiske situation bør det derfor henstilles, at restriktionerne for rejser til Unionen ophæves. Alle medlemsstaterne samt de lande, der er omfattet af Schengenreglerne, har allerede ophævet disse restriktioner i løbet af sommeren.
- (4) Ved henstilling (EU) 2020/912 blev der bl.a. i bilag I indført en liste over de tredjelande, særlige administrative områder og andre enheder og territoriale myndigheder (»tredjelande eller områder«), der opfylder de epidemiologiske kriterier i nævnte henstilling, og overfor hvilke restriktioner for ikkevæsentlige rejser til Unionen kan ophæves. Med lempelsen af restriktionerne er listen ikke længere nødvendig og bør derfor ophæves.
- (5) Sars-CoV-2-virusset er dog stadig i omløb. Medlemsstaterne bør derfor være rede til at sætte ind på en samordnet og passende måde, i fald den epidemiologiske situation forværres betydeligt, herunder på grund af en ny variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.
- (6) Hvis den epidemiologiske situation i et tredjeland eller område forværres betydeligt, bør medlemsstaterne om nødvendigt begrænse ikkevæsentlige rejser med undtagelse af rejser for personer, som er vaccineret eller restitueret, eller som er testet negativ ved hjælp af en nukleinsyreamplifikationstest (NAAT-test) inden for 72 timer før afrejsen. Dette bør ikke forhindre medlemsstaterne i at træffe yderligere foranstaltninger ved ankomsten, f.eks. krav om yderligere test, selvisolation eller karantæne.
- (7) Hvis en medlemsstat indfører covid-19-relaterede restriktioner i henhold til Rådets henstilling (EU) 2022/107 ⁽²⁾, bør medlemsstaterne inden for Rådets rammer og i tæt samarbejde med Kommissionen, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) og Udvalget for Sundhedssikkerhed koordinere deres indsats med henblik på at afgøre, om der bør indføres lignende restriktioner for rejser fra tredjelande til medlemsstaterne. Oplysninger om alle nye foranstaltninger bør offentliggøres så tidligt som muligt og generelt mindst 48 timer, før de træder i kraft, under hensyntagen til behovet for en vis fleksibilitet i forbindelse med epidemiologiske nødsituationer.

⁽¹⁾ Rådets henstilling (EU) 2020/912 af 30. juni 2020 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner (EUT L 208 I af 1.7.2020, s. 1).

⁽²⁾ Rådets henstilling (EU) 2022/107 af 25. januar 2022 om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien og om erstatning af henstilling (EU) 2020/1475 (EUT L 18 af 27.1.2022, s. 110).

- (8) I den forbindelse bør EU's digitale covidcertifikat, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 ⁽⁴⁾, forblive udgangspunktet for at dokumentere vaccination, restitution og test. Dette bør også omfatte certifikater udstedt af tredjelande, som er omfattet af en gennemførelsesafgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 10, eller artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2021/953.
- (9) Hvis der opstår en variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, i et tredjeland eller område, bør medlemsstaterne desuden fortsat have mulighed for på en koordineret måde at træffe hastende, tidsbegrænsede og fleksible foranstaltninger for at bremse og berede sig på en sådan variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.
- (10) Denne henstilling bør også sikre de nødvendige undtagelser fra restriktioner på rejser fra tredjelande til medlemsstater. Personer, som rejser på grund af en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, bør også have lov til at rejse til de medlemsstater og andre lande, som er omfattet af Schengenreglerne, hvor nødbremsen finder anvendelse. Til dette formål bør listen over væsentlige rejser tilpasses for at begrænse den til de personer, som skal kunne rejse selv i sådanne situationer.
- (11) Unionsborgere og tredjelandstatsborgere med lovligt ophold i Unionen bør ligeledes altid kunne vende tilbage til den medlemsstat, hvor de er statsborgere eller har bopæl, men kan blive genstand for foranstaltninger ved ankomsten. Børn under 12 år bør ikke være omfattet af kravet om at være i besiddelse af dokumentation for vaccine, restitution eller en test.
- (12) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne henstilling til udbygning af Schengenreglerne, bør Danmark træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne henstilling, jf. artikel 4 i nævnte protokol.
- (13) Denne henstilling udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽⁵⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af den, og den finder ikke anvendelse i Irland.
- (14) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁶⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁷⁾.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 24).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽⁶⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

- (15) For så vidt angår Schweiz udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁸⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁹⁾.
- (16) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁰⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽¹¹⁾.
- (17) Alle medlemsstaterne bør af hensyn til et velfungerende Schengenområde træffe afgørelse om en eventuel genindførelse af restriktioner for ikkevæsentlige rejser til Unionen på en koordineret måde –

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Ophævelse af restriktioner på rejser

- 1) Fra den 22. december 2022 bør alle covid-19-relaterede restriktioner for rejsende til Unionen ophæves.

Krav til rejser i tilfælde af en stærk forværring af den epidemiologiske situation

- 2) Hvis det er nødvendigt for at håndtere en alvorlig forværring af den epidemiologiske situation enten i medlemsstaterne eller i tredjelande, bør medlemsstaterne på koordineret vis i Rådet og i tæt samarbejde med Kommissionen om nødvendigt beslutte at genindføre passende krav til rejsende forud for afrejsen. Sådanne krav kan være et eller en kombination af følgende:
- a) Den rejsende har senest 14 dage før indrejsen i Unionen fået den sidste anbefalede dosis i en primær vaccinationsserie blandt en af de covid-19-vacciner, der er godkendt i Unionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽¹²⁾, eller blandt en af de covid-19-vacciner, der har gennemgået proceduren for optagelse på WHO's liste over vacciner til anvendelse i nødsituationer. Der er, hvis den rejsende er 18 år eller derover, ikke gået mere end 270 dage siden indgivelsen af den dosis, der er angivet i vaccinationscertifikatet efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie, eller der er efter denne periode på 270 dage givet en yderligere dosis efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie.

⁽⁸⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁹⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af unionsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).

- b) Den rejsende er restitueret fra covid-19 højst 180 dage efter datoen for det første positive NAAT-testresultat før rejsen til medlemsstaterne.
- c) Den rejsende er testet negativ ved hjælp af en nukleinsyreamplifikationstest (NAAT-test), som er taget højst 72 timer før afrejsen til medlemsstaterne.
- 3) For at afgøre, om en situation med henblik på punkt 2 bør betegnes som alvorligt forværret, bør medlemsstaterne navnlig tage hensyn til presset på deres sundhedssystemer som følge af covid-19, navnlig hvad angår antallet af indlæggelser og antallet af patienter på hospitaler og intensivafdelinger, alvorsgraden af sars-CoV-2-varianter i omløb samt de oplysninger, som regelmæssigt fremlægges af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme om udviklingen i den epidemiologiske situation.
- 4) Hvis en eller flere medlemsstater genindfører restriktioner i henhold til Rådets henstilling (EU) 2022/107⁽¹³⁾, for så vidt angår rejser inden for Unionen, bør medlemsstaterne i tæt samarbejde med Kommissionen og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004⁽¹⁴⁾, beslutte, om der i henhold til nærværende henstilling bør indføres lignende restriktioner på rejser fra tredjelande til medlemsstaterne.
- 5) Hvis der genindføres restriktioner i overensstemmelse med punkt 2 eller 4, skal rejsende være i besiddelse af et eller flere af følgende:
- a) et gyldigt vaccinationsbevis, der er udstedt på grundlag af en covid-19-vaccine, der er godkendt i Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004
- b) et gyldigt vaccinationsbevis, der er udstedt på grundlag af covid-19-vacciner, der har gennemgået proceduren for at blive optaget på WHO's liste over vacciner, som er godkendt til anvendelse i nødsituationer, men som ikke er opført på listen over vacciner, der er godkendt i Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004
- c) et gyldigt bevis for restitution
- d) et gyldigt bevis for en negativ nukleinsyreamplifikationstest (NAAT-test) højst 72 timer før afrejsen.
- 6) Børn under 12 år bør ikke underkastes nogen krav forud for afrejsen.
- 7) Medlemsstaterne kan også anvende yderligere foranstaltninger ved ankomsten i overensstemmelse med EU-ret og national ret såsom yderligere test, selvisolation og karantæne.
- 8) Dog gælder følgende:
- a) Rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, som omhandlet i bilaget⁽¹⁵⁾, bør dog ikke gøres til genstand for foranstaltninger ved ankomsten, der står i vejen for selve formålet med rejsen.
- b) For transportpersonale, søfolk og grænsearbejdere bør medlemsstaterne ikke kræve mere end en negativ hurtig antigentest ved ankomsten til en af medlemsstaterne.
- c) Flyvebesætninger bør undtages fra enhver test, hvis deres ophold i et tredjeland har varet under 12 timer.
- 9) Hvis medlemsstaterne indfører yderligere foranstaltninger ved ankomsten som beskrevet i punkt 7, bør de sørge for, at rejsende på en let tilgængelig måde får de relevante oplysninger.

⁽¹³⁾ Rådets henstilling (EU) 2022/107 om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien og om erstatning af henstilling (EU) 2020/1475.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Se også Kommissionens vejledning af 28. oktober 2020 (COM(2020) 686 final af 28.10.2020).

Bevis for vaccination, restitution og test

- 10) Udover certifikater, der er udstedt i henhold til forordning (EU) 2021/953, bør medlemsstaterne acceptere covid-19-vaccinations-, restitutions- eller testbeviser, der er omfattet af en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 10, eller artikel 8, stk. 2, i nævnte forordning.
- 11) Er der ikke vedtaget en sådan gennemførelsesretsakt, kan medlemsstaterne efter national ret med henblik på denne henstillings punkt 5 beslutte at acceptere et vaccinations-, restitutions- eller testbevis, der er udstedt af et tredjeland under hensyntagen til nødvendigheden af at kunne kontrollere dokumentets ægthed, gyldighed og integritet, og om det indeholder alle relevante data som fastsat ved forordning (EU) 2021/953.

Bekæmpelse af varianter, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, og nødbremsen

- 12) Hvis der i et tredjeland eller område er opdaget en variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, bør medlemsstaterne træffe hasteforanstaltninger (»nødbremse«) for at begrænse dens spredning til Unionen. Som reaktion på fremkomsten af en sådan ny variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, i et tredjeland eller en region bør der inden for de næste 48 timer indkaldes til et møde inden for Rådets rammer for at drøfte behovet for koordinerede foranstaltninger for rejser til Unionen med henblik på at forsinke spredningen af den nye variant i tæt samarbejde med Kommissionen og med støtte fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme. Medlemsstaterne bør om nødvendigt og på koordineret vis i Rådet træffe afgørelse om eventuelle passende krav. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis inden for Rådets rammer indføre en hastende, fælles og midlertidig restriktion på alle rejser til deres område for tredjelandsstatsborgere, som har opholdt sig i det pågældende tredjeland eller område på et givet tidspunkt 14 dage før afrejsen til medlemsstaterne. Dette bør også gælde i situationer, hvor den epidemiologiske situation forværres hurtigt og alvorligt på en måde, der tyder på, at der er tale om en ny sars-CoV-2-variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.
- 13) Medlemsstaterne bør inden for Rådets rammer og i tæt samarbejde med Kommissionen regelmæssigt tage situationen op til fornyet overvejelse på en koordineret måde.
- 14) Sådanne restriktioner bør udløbe efter 21 kalenderdage, medmindre medlemsstaterne efter proceduren i punkt 12 og 13 beslutter at afkorte dem eller forlænge dem med en yderligere periode.
- 15) Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme bør offentliggøre og regelmæssigt ajourføre et kort over situationen i tredjelande med hensyn til varianter, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.

Undtagelser fra midlertidige rejserestriktioner

- 16) Rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, jf. bilaget, bør ikke gøres til genstand for de rejserestriktioner, der er omhandlet i punkt 2 og 12.
- 17) Følgende personkategorier kan gøres til genstand for de rejserestriktioner, der er omhandlet i punkt 2 og 12, men bør bevare muligheden for at vende tilbage til Unionen:
 - a) Unionsborgere og tredjelandsstatsborgere, der i henhold til aftaler mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres og deres respektive familiemedlemmers ret ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ Som defineret i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- b) Tredjelandstatsborgere, der er fastboende udlændinge i henhold til Rådets direktiv 2003/109/EF ⁽¹⁷⁾, og personer, hvis ret til ophold har hjemmel i andre EU-forskrifter eller national lovgivning, eller som er indehavere af nationale visa til længerevarende ophold, og deres respektive familiemedlemmer.

Hvis sådanne personer ikke er i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, kan de ved ankomsten gøres til genstand for de yderligere foranstaltninger, der er omhandlet i punkt 7.

- 18) De yderligere foranstaltninger, som kan anvendes ved ankomsten, jf. punkt 7, bør fortsat finde anvendelse på rejsende, der er fritaget for restriktioner i henhold til punkt 16 og 17.

Kommunikation med og information til offentligheden

- 19) Oplysninger om alle nye foranstaltninger i henhold til punkt 5 bør offentliggøres så tidligt som muligt og generelt mindst 48 timer, før de træder i kraft.

Afsluttende bestemmelser

- 20) Indbyggere i Andorra, Monaco, San Marino og Vatikanstaten/Den Hellige Stol bør betragtes som tredjelandstatsborgere, der er omfattet af punkt 17, litra b).

- 21) Denne henstilling erstatter henstilling (EU) 2020/912. Den bør anvendes fra den 22. december 2022.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2022.

På Rådets vegne

M. BEK

Formand

⁽¹⁷⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

BILAG

Kategorier af personer, som rejser i forbindelse med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov:

- i. fagfolk inden for sundhedssektoren, sundhedsforskere og fagfolk inden for ældreplejen
 - ii. grænsearbejdere
 - iii. transportpersonale
 - iv. diplomater, personale ved internationale organisationer og personer indbudt af internationale organisationer, militærpersoner og humanitære hjælpearbejdere og civilbeskyttelsespersonale
 - v. passagerer i transit
 - vi. passagerer, der rejser af bydende familiemæssige eller lægelige årsager
 - vii. søfarende
 - viii. personer, der arbejder på kritiske eller på anden måde væsentlige infrastrukturer
 - ix. personer med behov for international beskyttelse eller andre humanitære behov.
-